

BESTEDINGSADVIES AAN DUITSLAND HEILLOOS EN GEVAARLIJK

Zwartepieten in de eurozone. Griekenland wijt zijn problemen aan Duitse onderbesteding en probeert zo de eigen schuld weg te poetsen.

TEKST: CEES RIJSDIJK
(BELEGGINGSSTRATEEG SNS BANK)

Duitsland heeft de lonen te veel gematigd en besteedt te weinig zodat andere landen, zoals Griekenland, een handelstekort hebben. De oplossing zou zijn de vraag in Duitsland te stimuleren en/of de lonen wat harder te laten stijgen. Met deze visie probeert Griekenland, geholpen door Frankrijk, de bal terug te spelen nu het zelf onder zware druk staat de kosten omlaag te brengen en de economie efficiënter te maken.

De oplossing is verleidelijk, maar niet erg logisch. Wanneer een schip slagzij maakt omdat één van de compartimenten lek is geslagen, kan men het rechte trekken door een spiegelbeeldig compartiment eveneens lek te slaan, maar het schip wordt daardoor

niet zeewaardiger. Als Duitsland het Griekse advies volgt, verbetert het evenwicht binnen de eurozone (het schip komt rechter te liggen). De wereld buiten de eurozone is echter de lachende derde omdat de hele regio qua concurrentiekracht wegzakt (het schip komt te dieper te liggen). De voorgestelde alternatieven vormen dus geen echte oplossing.

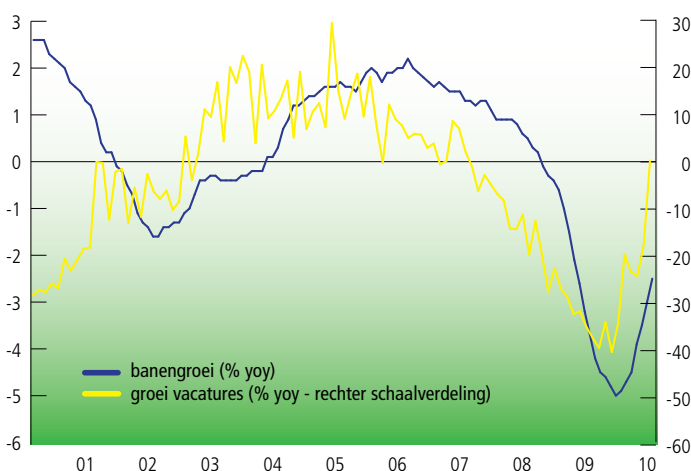
OMISSIE IN MAASTRICHT

Het akkoord dat binnen Europa gesloten is over een vangnet voor landen met acute betalingsproblemen geeft de Grieken even lucht. Hun crisis is echter allerminst voorbij. Financiering van de tekorten is één ding, maar om geld te kunnen lenen moeten ook de tekorten zelf – volgens een streng IMF-regime – fors verminderd worden. En dat is precies wat Europese politici en cen-

trale bankiers van het land verlangen, daarbij hamerend op de begrotingsregels in het Verdrag van Maastricht. Het is echter een illusie te denken dat met tekortreductie de spanningen binnen euroland verdwijnen.

De problemen liggen dieper. Zuid-Europese landen als Griekenland, Spanje en Italië zijn lid geworden van een muntunie, maar hebben daar niet de economische consequenties uit getrokken. In het Verdrag van Maastricht zijn ook geen regels opgenomen die de leden voorschrijven om hun economie gezond en sterk te houden. De zuidelijke landen hebben dat nagelaten en raken qua concurrentiekracht achterop. Het toenemende verschil kan in het ergste geval een splijtzwam binnen de muntunie worden. Met alle aandacht voor de overheidsfinanciën dreigt dat gevaar uit het zicht te raken.

VS: werkgelegenheid

China: groei bbp, inflatie en interbancaire rente

